

چگونگی برخورد اهل البیت با مسکین و یتیم و اسیر گرسنه

شماره پرسش: ۹۵۹۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۵/۱۴ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام: در سوره انسان آیه ۸ آمده اهل بیت (ع) همه آنچه داشتند انفاق کردند و خود گرسنه ماندند، ایشان به تعداد نفرات نان داشتند و همه نانها را به یک نفر دادند می توانستند یک نان بدهند و خودشان گرسنه نمانند. من به تفاسیر مراجعه کردم چیزی متوجه نشدم. لطفا راهنمایی کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آیه ی ۸ سوره ی انسان می فرماید: اهل البیت «علیهم السلام» طعام خود را در عین آن که به آن نیاز داشتند برای خدا به مسکین و یتیم و اسیر دادند. به این صورت که ابتدا مسکینی آمد و با این که روزه بودند مقداری از طعام خود را به او دادند و سپس یتیمی آمد و باز مقداری را نیز به او دادند و چون در مرحله ی سوم اسیری آمد و از آن ها تقاضای طعام کرد باقی مانده طعام را به او دادند و سیری ان ها را بر گرسنگی خود ترجیح دادند. موفق باشید